

Nr 818

Av herrar **Sellgren** och **Westberg** i Ljusdal, om rätt till avdrag vid inkomstbeskattningen för gåvor till u-hjälp.

(Lika lydande med motion nr 679 i Första kammaren)

I denna motion framföres ett förslag att gåvor av fysiska personer till *u-hjälpen* blir avdragsgilla vid statlig inkomstbeskattning.

Svenska statens utvecklingshjälp uppgår f. n. till omkring 345 milj. kr. per år, ca 0,4 % av nationalinkomsten. Enligt regeringens förslag skall utvecklingshjälpen först vid årsskiftet 1974—1975 uppnå det på sikt närmast avsedda målet, d. v. s. 1 %. Behovet av utvecklingshjälp är emellertid ytterst brännande och accelererande, och det finns också i Sverige en ganska bred opinion, särskilt bland de unga, som önskar snabb ökning av utvecklingshjälpen och som även är beredd att bidra till den genom personliga insatser. Avdragsrätt vid beskattningen för gåvor till organisationer som bedriver utvecklingshjälp skulle omedelbart och kraftigt stimulera ett sådant bidragsgivande.

Åtgärden skulle betyda, att stat och individ bidrager med var sin del, en samarbetsform, vilken utomordentligt väl rimmar med vår demokratiska samhällssyn, som ju bygger på delat ansvar mellan samhälle och individ.

De bidrag det här är fråga om skulle alltså kanaliseras till utvecklingsländerna genom enskilda organisationer, främst missionen. Därigenom skulle de svenska bidragen till utvecklingshjälpen få en avsevärt ökad effektivitet, eftersom det är bevisat att missionen, som redan etablerat sig inom de aktuella stödområdena, arbetar med mycket lägre omkostnader och i mycket intimare samarbete med den inhemska befolkningen än SIDA och andra statliga organ är i stånd att göra. SIDA är givetvis en nödvändig form av hjälp, men man bör fördenskull inte bortse från att de enskilda hjälporganisationerna fyller en väsentlig uppgift. Utom missionen finns t. ex. fadderbarnsverksamhet, där svenskar direkt underhåller barn och ungdomar med månatliga bidrag till deras uppehälle och utbildning. Denna verksamhet skulle betydligt utvidgas om understödet bleve avdragsgillt, vilket torde ligga även i svenska statens intresse, då dylika bidragsformer bevisligen har stor effekt.

Argumentet att staten därigenom förlorar skatteinkomster bör vägas mot argumentet att dessa förlorade inkomster i stället blir mångdubbelt större inkomster för utvecklingsländerna. Genom den föreslagna avdrags-

rätten blir svenska statens satsning på utvecklingshjälpen *dynamisk*, d. v. s. den blir omedelbart och utan dröjsmål proportionerlig till svenska folkets verkliga engagemang för u-länderna. Redan möjligheten att *se*, i vilken grad detta engagemang träder i dagen, kommer att i sin tur påverka opinionsbildningen inom landet och verka mycket mer stimulerande, inte minst på ungdomen, än den låsning till statiska procenttal, kanaliserade enbart genom statliga organisationer, som i dag är regeln.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning rörande införande av rätt för fysiska personer till avdrag vid den statliga inkomstbeskattningen för gåvor till organisationer som bedriver utvecklingshjälp.

Stockholm den 28 januari 1969

Rolf Sellgren (fp)

Olle Westberg (fp)
i Ljusdal
